

митѣ никога не спираха да работятъ. Никои не мислѣше да строи градъ или жилища трайни. Кжщитѣ бѣха дървени или полусолидни, безъ удобства, защото служеха само за времененъ подслонъ. До 1890 година улицитѣ на града се освѣтляваха само отъ фенеритѣ на кръчмитѣ. Цѣлиятъ свѣтъ трѣпнѣше подъ тежестъта на жълтия металъ, който се изравяше въ пустиннитѣ степи на Трансвалъ. Рѣки отъ злато потекоха отъ Йоханесбургъ къмъ всички краища на свѣта.

А градътъ растѣше все повече и повече, и днесъ 200,000 души населяватъ старото имение на поселника. Съ пълно право той носи името „Градътъ построенъ надъ злато“. Още въ самото начало първитѣ златотърсачи, поставили граници на селището, образувано отъ тѣхъ и забранявали да се копае вътре въ чертата на града. По-късно, когато градътъ почналъ да се благоустроява, тукъ-таме откривали златни жилки, които не обръщали никоу внимание, защото цѣлата околностъ била богата съ такива. Едва въ последно време, при голѣмитѣ изкопи за трайни жилища, сж открити необикновено богати златни жилки, чието използване е строго забранено отъ градскитѣ власти. При постилане и канализиране на главната улица, по цѣлото нейно продължение, е открито злато едва на 30 см. подъ земята. Нарочно поставени полицаи пазятъ денонощно тази улица. Подъ нея лежатъ за много милиони злато, което би съблазнило всѣки минувачъ. По едно време управата на града решава да построи новъ и модеренъ затворъ. Когато правили земнитѣ изкопи за основитѣ на затвора, работницитѣ изровили толкозъ много злато, че то покрило всички разноски по построяване на затвора. Градътъ Йоханесбургъ има най-модерния и най-хубавъ затворъ въ свѣта. Сжщото нѣщо е станало и съ постройката на общинския дворець, който се смѣта за най-хубавъ въ цѣла Южна Африка.